

Ziemsvētku nakts mirdz gaismā brīnišķā – arī šogad

17.12.2020

Šai svētā naktī pašas debesis atveras, un virs zemes nāk Dieva Dēls, kas mīl šo pasauli. Tās nemierā Viņš ir svēts klusums, kuŗā saklausīt Viņa balsi. Svētā nakts bija klusa nakts, kad gani sadzirdēja eņģeli vēstam: “Nebīstieties, redziet, es jums pasludinu lielu prieku, kas būs visiem ļaudīm, jo jums šodien Dāvida pilsētā ir dzimis Pestītājs, kas ir Kristus, tas Kungs!” Un jauna zvaigzne atspīdēja, tā Viņa gaisma, kas neziņā vada un palīdz atrast ceļu. Arī šogad. Kad cenšamies saprast, kurp doties un kurp ne.

No sniegā atstātām pēdām grūti saprast, vai ceļotājs bija devies pretim gaismai, vai no tās nācis. Sniegā pēdas sajauktas – kā šogad ierastā dzīvē. Mūsu ģimeņu un draudžu senu tradīciju iestaigātas takas izjauktas dēļ pandēmijas un daudziem aizliegumiem. Vai drīkstam, nedrīkstam doties uz dievnamiem, kopā piedzīvot brīnišķīgos, dievišķās gaismas apmirdzētos Kristus piedzimšanas svētkus. Bet vai tie tādi bija Marijai, Jāzepam, ganiem? Vai arī viņiem šī nakts neizjauca ierastās dzīves ceļu? Viņiem šis brīnums neilga tikai vienu dienu, tas pārvērtā visu pasauli uz visiem laikiem.

Svētais Augustīns mācīja: “Mēs tuvojamies Dievam, ne ejot, bet mīlot.” Un - “Šī ir tā mīlestība, nevis, ka mēs esam mīlējuši Dievu, bet, ka viņš mūs mīlējis un sūtījis savu Dēlu mūsu grēku izpirkšanai. Mīļie, ja Dievs mūs tā ir mīlējis, tad arī mums pienākas citam citu mīlēt.” (I Jņ vēst. 4: 10-11). Un pēkšņi katrs mēs kļūstam Kristus essential līdzstrādnieki. Kā gani, ko iepriekš neviens neievēroja, vai nenovērtēja, kā jaunava Marija, kuŗai daudz bija jāpārdzīvo, lai ar viņu notiktu pēc Dieva vārda. Kā neskaitāmi citi, kam viegli pāriet gaŗām, kamēr tie mums ir nepieciešami.

Kā pārgurusī slimnīcas māsiņa. Reportieris viņai prasīja, kā viņa spēj strādāt dienu pēc dienas ar tik slimiem vīrusa pacientiem, tik daudzus pat pavadot Mūžībā. Atspiedusies pie sienas, viņa teica - “Ir reizes, kad uznāk bailes, kad jācīnās, lai neskrietu prom. Bet, ir jāpaliek. Kādreiz esmu vienīgā, kuŗa acis viņi redz. Tad lūdzu, lai tiešām viņi manās acīs nesaredzētu bailes, bet tikai cerību, mieru – pāri visam - mīlestību.”

Kad jebkad tik daudziem esat skatījušies acīs kā tagad, kad pandēmijas laikā tehnoloģija mūs vieno, kad nedrīkstam būt kopā. Lai paldies visiem, kas tā vieno ģimenes, draudzes, latviešu organizācijas! Arī tagad daudz tiek darīts, lai pandēmija

nenozagtu Ziemsvētku prieku vai izbrīnu par to, ka Vārds tapa miesa un mājoja mūsu vidū! Tas Vārds, kas ir Dievs! Un Viņa Dēls Kristus solījis palikt ar mums – vienalga, kur atrodamies, vai kādos laikos dzīvojam.

Arī šogad būs Ziemsvētki! Un lai tie jums ir Kristus gaismas apmirdzēti, skaisti, priecīgi! Kad katra acīs saredzama būtu tikai mīlestība, varbūt arī pateicība par visiem, kas nesuši svētību mūsu dzīvēm! Caur *Zoom*, vai citādi!

Lai 2021. gads nes tikai labas ziņas - vai dzīvojam Latvijā, vai tik daudzās valstīs izkaisīti! Dievs lai svētī un pasargā mūs, Viņš lai visiem dāvina veselību, žēlastību, drošību, mieru, taisnību, cerību – gaismu – pāri visam, mīlestību!

Lauma Zušēvica,

Archibīskape,

Latvijas Evaņģēliski luteriskās Baznīca pasaulē